

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Φ. ΚΑΤΣΙΚΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 2

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
13
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1936
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 122 (176)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Θά εχωμεν, κατά τόπον, νομαρχιακά συμβούλια. Γύρω από κάθε νομαρχίαν, θ' αναπτωχθῇ ὁ κύκλος τῶν ἐκλεκτῶν πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι θά εἶνε ἐκλεκτοὶ λόγῳ ἐπιλογῆς καὶ ὄχι διότι τυχαίως καὶ μισαίως, κάποια μερὶς τοῦ ἐξελέξε. Θά εἶχον τὴν δυναμικὴν ἀξίαν χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιβλήθησαν καὶ ἀνεδείχθησαν ὡς κοινωνικοὶ παράγοντες. Καὶ οἱ κοινωνικοὶ οὗτοι παράγοντες, θά ἀσχολοῦνται μὲ τὰ ζητήματα τοῦ τόπου, τὰ ζωτικὰ ζητήματα, κάθε ἐπαρχίας, κάθε νομοῦ. Ὅλα ἐκεῖνα τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα μόλις ἐθίγοντο ἄλλοτε ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας καὶ δὲν εἶχαν τὴν τελειωτικὴν ἐκφρασίαν τῶν. Αὐτὴ ἡ παλαιὰ ἐποχὴ—ἡ χθεσινὴ—ἦτο πάρα πολὴ ἐνδιωφένουσα. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐγίνοντο μερικαὶ συζητήσεις διὰ κάποιου ζητήματος—αἰώνιον—προαιώνιον. Ἐκ μερῶν τοῦ νομαρχίου, ἐστρατημένον πάσης προτιβουλίας, ἀπεπιλλόντο πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὑπομνήματα, ἐκλήσεις. Παρεῖχοντο ἀμυδροὶ ἀποσχέσεις, αἱ ὁποῖα ἐλησμονοῦντο ἀμέσως. Ἐνίοις ὀργανοῦντο συνέδρια, συλλυθητήρια. Συνετάσσοντο ψηφίσματα μακρὰ καὶ λιαν ἑσπερὰ εἰς τὴν ἐκφρασίαν. Καὶ τὰ ψηφίσματα ταῦτα ἐθίπτοντο μέσα εἰς τὸν σωφρὸν τοῦ κοινοβουλίου χάριτος καὶ τὰ ἐλησμονοῦσαν τόσον οἱ ἀγρόδιοι, ὅσον καὶ οἱ συντάκται αὐτῶν. Μόνον δὲ εἰς τὰς περιουσιαστικῶν ἐκλογῶν, ὅταν ἐγίνοντο αἱ περιουσιαστικαὶ, μόνον τότε κάποιον συνέβαινε, ἕνα μικρὸν γαφύρι ἐκτίετο, μία ἐκκλήσις, ἡ ἐπεσκευάζετο ἕνα δρομίσκος. Ἄλλα τὰ μεγάλα, τὰ ζωτικὰ ζητήματα ἔμενον πάντοτε ἄλυτα, ἀφροῦ ὕστερα ἀπὸ κάθε ἐντύπωση, ὕστερα ἀπὸ κάθε ἐκλογὴν, τὰ πάντα ἐθίπτοντο εἰς τὴν μακαρίαν λήθην.

Καὶ ὅχι μόνον λησμονημένη ἦτο ἡ Ἐπαρχία, ἀλλὰ δὲν εἶχε καὶ τὴν δυνατότητα τῆς ἀναπτύξεως. Τὰ ἐπαρχιακά κέντρα, δὲν κατώρθωναν νὰ ἔχουν ἰδίαν ὑπόστασιν ἀνευματικὴν καὶ ἴδιον χαρακτῆρα. Τὸ κέντρον ἀφήρει κάθε δυνατότητα τοπικῆς ἀναπτύξεως. Ὅλοι οἱ ἔπρεπε νὰ τελειώσουν μίαν ἐργασίαν, ἦσαν ὀλοχρωμένοι νὰ πᾶρουν τὸ τοαῖνο καὶ νὰ μεταβῶν εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἡ πρωτεύουσα ἦτο ἡ προνομιοῦχος. Εἰς τὰ ἐπαρχιακά κέντρα, εἶχαμεν ἀστυνομίαν, διὰ νὰ τηρῇ τὴν τάξιν, εἶχαμεν δικαστήρια, διὰ νὰ ἀποπέμουν δικαιοσύνην, εἶχαμεν καὶ νομαρχίας, διὰ νὰ μὴν κάμουν τίποτε, ἢ σχεδόν. Ὅποιος ἤθελε νὰ «τελειώσῃ τὴ δουλειά του» ἔπρεπε νὰ μεταβῇ εἰς τὸς Ἀθῆνας. Τὰ ξενοδοχεῖα τῶν Ἀθηνῶν, τὰ ἐστιατόρια, τὰ κέντρα διασκέδασεως, ἐργάζοντο ἐντατικῶς, μὲ τὸ κίνητον πλήθος μυριάδων Ἑλλήνων τῆς ἐπαρχίας.

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ἄπλοον. Ἡ πρωτεύουσα ἦτο τὸ μέγαλον κέντρον τοῦ πλοῦτου, τῆς εὐθυμίας, τοῦ τρελλοῦ ἐξόδου, ἦτο ἡ πόλις ἡ πλοῦσις καὶ ἡ εὐδαιμονία. Καὶ ἡ ἐπαρχία ἦτο ὁ πτωχὸς καὶ ἀξιοδέκτος συγγενής. Ἦτο τὸ πτωχὸν καὶ ἐφθαρμένον μικρὸν κέντρον, ἀνικάνον ν' ἀναπτύξῃ οἰκονομικὰς ἱκανότητας, λησμονημένον καὶ ἐξολοκληρικῶς μαραινούμενον.

Ἑλλάς ἦτο μόνον ἡ πρωτεύουσα καὶ τὸ πλοῦτον αὐτῆς ἐπίνειον ὁ Πειραιεύς.

Ἐντὸς ὀλίγου, ὅλα αὐτὰ θ' ἀλλάξουν ἄρδην, μὲ τὸ σύστημα τῆς ἀποσυγκεντρώσεως. Ἔως τώρα, ὅλοι κατὰ καιροὺς ἐθίπτον τὴν ὑπόστασιν τῆς ἀποσυγκεντρώσεως, ἀλλ' ἡ πρωτεύουσα ἡ παντοδύναμος ἀντέδρα. Εἰς τὸ ἐξῆς δὲν πρόκειται νὰ σημειωθῇ καμμία ἀντιδραστική, διότι δὲν εἶνε δυνατὴ. Ἑλλάς πλέον, δὲν εἶνε οὐδ' αὖτις μία περὶ φέρεσις, οὔτε μία πόλις. Εἶνε ἡ χώρα ὀλόκληρος.

Τὰ ἐπαρχιακά κέντρα θά ὑπάρξουν, θά παῖξουν τὸν ῥόλον τῶν. Ὅτι τερτὴ τέσσαρς εἰς μίαν κατὰστῆσιν αὐτόχρονα ἐγκλημεικὴν θά σταματήσῃ αὐτὴ ἡ ἐλπίς, αὐτὴ ἡ ἀκατάσχετος κίνησις πρὸς τὴν πρωτεύουσαν. Ἡ Θεσσαλονίκη δὲν θά εἶνε μόνον τύχη ἢ συμπτωτικὸν οὔσα. Αἱ Σέρροι, ἡ Δράμις ἢ Καβάλλα, ἡ Κομοτινή, ἡ Βέροια, ἡ Ἐδεσσα, ἡ Φλώρινα, ἡ Κοζάνη, ἡ Χαλκιδική, θά γίνουν κέντρα ἰσχυρὰ καὶ θά ἔχουν ὅλας τὰς δυνατότητας τῆς ἀναπτύξεως. Θά κινήσονται οἱ κατὰ τόπους παράγοντες, ὅλοι οἱ ἔχουν μίαν φιλοδοξίαν, ὅλοι οἱ ἀγαποῦν τὸν τόπον τῶν, ὅλοι οἱ θέλουν νὰ δώσουν μίαν προσωπικὴν σφραγίδα καὶ θά ἐνδιαφεροῦνται μὲ τὸ σύνολον τῶν ζητημάτων, μικρῶν καὶ μεγάλων καὶ θά ἔχουν τὴν εὐκολίαν νὰ ἐπιβλέψουν τὰς λύσεις τὰς καταλλήλους.

Μὲ τὸ σύστημα τῆς ἀποσυγκεντρώσεως, θά σημειωθῇ ἀμέσως τεραστία μεταβολή. Ἡ ἐπαρχία θ' ἀναγνωρίσῃ ἐντὴν, θά ἐκφρασθῇ, θά φανερωθῇ, θά ζήσῃ. Ἐκαστὸν κέντρον θ' ἀποκτήσῃ ἰδιοῦτον γνῶρισμα, σύμφωνα μὲ τὸν τοπικὸν χαρακτῆρα. Μόνον δὲ διὰ τὰς συνθήκας ταύτας, εἶνε δυνατόν νὰ εὐημερήσῃ ἡ Ἑλλάς ὀλόκληρος.

Διότι ἔως τώρα, ἡ Ἑλλάς ὀλόκληρος μένει πτωχὴ καὶ κρατεῖ μόνον μίαν βιτρίναν λαμπρῶν καὶ ἐντυπωσιακῶν, τὰς Ἀθήνας.

Ἡ ΕΠΙΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ ΚΑΡΑΤΖΟΒΑΛΗ

Εἰς ἄλλην σελίδα δημοσιεύομεν τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας ὑφυπουργείου περὶ ἐπικηρύξεως τοῦ ληστοφυροδίκου Ἰ. Καρατζοβάλη. Διὰ ταύτης προκηρύσσεται χρηματικὴ ἀμοιβὴ δραχμῶν πενήκοντα χιλιάδων δι' ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἤθελε ἀνακαλύψει καὶ καταδόσει εἰς τὰς ἀρχὰς τὸ κρησφύγετον τοῦ ληστοῦ καὶ ἐπιτευχθῆ ὄντω ἡ σύλληψις ἢ ὁ φόνος αὐτοῦ καὶ ἐκατὸν χιλιάδας δραχμὰς διὰ τὴν σύλληψιν ἢ τὸν φόνον αὐτοῦ.

Οἱ κάτοικοι τῆς Χαλκιδικῆς πρέπει νὰ συντρέξουν τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῆς ληστείας ἐκ Χαλκιδικῆς καὶ τὴν παγίωσιν τῆς Δημοσίας ἀσφαλείας ἐν αὐτῇ ἕνα τετθὴ καὶ τέσσαρς εἰς τοὺς ἐκπολιτισμοὺς καὶ τὰς τόσας ἄλλας κατακαταπορήσεις τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἡ Α. Β. Υ. Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΠΑΥΛΟΣ ΕΙΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΝ Ο ΛΑΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ ΤΟΝ ΥΠΕΔΕΧΘΗ ΜΕ ΦΡΕΝΙΤΙΔΑ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΥ

Περὶ τὴν 4 καὶ ἡμίσειαν μετὰ μεσημβρινὴν ὥραν τῆς παρελθούσης Τετάρτης, θὴν τρέχοντος μηνός, διεδίδετο εἰς τὴν πόλιν μας, ὅτι ὁ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Παῦλος ἀνεχώρησεν ἐκ Θεσ/νίκης μετὰ τῆς ἀκολουθίας του κατευθυνόμενος πρὸς τὴν Χαλκιδικήν.

Ἡ εἶδησις αὕτη μεταδοθεῖσα ἀκαριαίως εἰς ὀλόκληρον τὴν πόλιν ἐπροκάλεσε βαθυτάτην συγκίνησιν. Ἐντὸς ἐλαχίστων δευτερολέπτων ὄλος ὁ κόσμος τοῦ Πολυγύρου: ἄνδρες, γυναῖκες, γέροντες, παιδάκια μικρὰ καὶ ἀσθενεῖς ἀκόμη ἔτρεχον πρὸς τὸ «Λειβάδι» διὰ νὰ προλάβουν καὶ ὑποδεχθῶν τὸν λατρευτὸν Διάδοχον. Καφενεῖα, καταστήματα, δημόσια κλπ. γραφεῖα ὀλοκλήρως σταντὴ στιγμῇ. Στὰ σπίτια δὲν εἶνε οὔτε ψυχὴ ἴωσα. Ὅλος ὁ κόσμος ξεχύθηκε στοὺς δρόμους καὶ κατεπλημμύρισε τὴν πρὸς τὸ «Λειβάδι» Ἐθνικὴν ὁδὸν Θεσσαλονίκης—Πολυγύρου ἄπ' ὅπου θά διήρχετο ἀπαραιτήτως τὸ αὐτοκίνητον τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου.

Ἡ ὥρα εἶνε μόλις 5 μ. μ. καὶ ὁ ἐμπροσθεν τῶν ἐξοχικῶν καφενείων δημόσιος δρόμος εἶνε κατάμεστος κόσμου. Ἡ Μουσικὴ τοῦ Δήμου ἔτοιμος ἀναμένει νὰ χαιρετήσῃ τὴν ἀφιξίν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου. Ὁ κ. Δήμαρχός μας κατ' ἀπροστοιμάστον τῆς ὑποδοχῆς ἀνεβοκατεβαίνει στὸ δημόσιον δρόμον.

Καὶ ὁ κ. Νομάρχης, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ ἀναμένοντες ἐπίσημοι, δίδουν τὰς τελευταίας ὁδηγίας των. Τρία τέσσαρα κοριτσάκια, ὄλο χαρὰ καὶ ἀνυπομονησία, σφίγγουν στὰ χεράκια των πελώριες ἀνθοδέσμες γιὰ νὰ τὶς προσφέρουν στὸν ἐπίσημον βασιλικὸ ξένο μας. Ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Σου Μητροπολίτου Κασσανδρείας ἀρχιμανδρίτης κ. Κυριλλος ἀναμένει καὶ αὐτὸς τὸν ὑψηλότατον.

Γενικὰ εἰς τὰ πρόσωπα ὄλων τῶν ἀναμενόντων εἶνε ζωγραφισμένη ἡ χαρὰ, ἡ συγκίνησις, ἡ ἀνυπομονησία καὶ ἡ νευρικότης, διότι ἡ Χαλκιδικὴ διὰ πρώτην ἤδη φοράν ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς δέχεται τὴν ἐπίσκεψιν Βασιλικῶν μέ-

λους καὶ δεῖ τοῦ Διαδόχου.

Οἱ ὄρες ὅμως περνοῦν καὶ ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος δὲν φαίνεται. Ἡ ἀγωνία κορυφώνεται καὶ τὰ «Γιατὶ ἀργεῖ;» πᾶνε καὶ ἔρχονται.

Ὁ Νομάρχης μας κ. Κορφωτάκης, ὁ Διοικητὴς τῆς ἐνταῦθα Διοικήσεως Χωροφυλακῆς ταγματάρχης κ. Ἰωαννίδης καὶ ὁ εἰσαγγελεῦον πρωτοδικῆς κ. Χαλουλάκος δὲν κρατοῦνται πλέον. Ἐπιβιβάζονται αὐτοκινήτου καὶ τρέχουν πρὸς προῦπάντησιν τοῦ Ὑψηλοτάτου. Τὰ πλήθη μὲ καταφανὴ νευρικότητα καὶ ἀνυπομονησία ἀνεβοκατεβαίνουν τὴν Ἐθνικὴν ὁδόν. Τὰ μάτια κινδυνεύουν νὰ πάθουν ἐξόρυξιν ἀπὸ τὴν διαρκῆ ἐντατικὴ παρακολούθησιν ὀλοκλήρου τῆς ὁδοῦ ἀπ' ὅπου ἀναμένεται νὰ φανῇ τὸ Βασιλικὸν αὐτοκίνητον.

Κάποια στιγμῇ ἐμφανίζονται δύο αὐτοκίνητα ἐπιβατικὰ «χομερσιάλ». Ὁμαδικὴ ὀφθαλμαπάτη καταλαμβάνει τὰ ἀναμενόμενα ἀγωνιωδῶς πλήθη. Ἄν καὶ βλέπουν ὄλοι τὰ... ἀνεπίσημα αὐτοκίνητα, ὅμως ὄλοι ἔχουν τὴν ἐντύπωσιν πῶς αὐτὰ εἶνε τὰ φέροντα τὸν Α. Β. Υ. τὸν Διάδοχον. Οἱ φωνῆς «Ἐρχεται, ἔρχεται!...» «Ἐφθασε!...» «Νάτα, νάτα» πέρουν καὶ δίνουν. Σύγχυσις ἀφάνταστος ἐπικρατεῖ. Τὰ παιδιὰ τῆς μουσικῆς ἔχουν τὰ ὄργανα στὸ στόμα των ἔτοιμα ν' ἀρχίσουν. Ὁ μουσικὸς κ. Τσόχας κινεῖ σὰν νευρόσπαστο κεφάλι, χέρια, πόδια ἔτοιμος νὰ δώσῃ τὸ παράγγελμα «μᾶς». Ὁ κ. Δήμαρχος δαγκώνη νευρικὰ τὸ τοιγάρο του, σιάζει τὴ γραβάτα του τρέμει ὄλος ἀπὸ τὴν συγκίνησιν...

Τὰ αὐτοκίνητα φθάνουν δέκα βήματα πρὸ τῶν ἐπισήμων. Τὰ βλέπουν καλὰ τῶρα τὰ γνωρίζουν. Δὲν εἶνε αὐτὰ. Ἡ ὀμαδικὴ παρακρουσις ὅμως ἐξακολουθεῖ. Δὲν θέλουν καὶ δὲν μποροῦν νὰ πιστεύσουν τὰ πλήθη πῶς δὲν εἶνε αὐτὰ τὰ ἀναμενόμενα αὐτοκίνητα. Ὁ κόσμος τρέχει, σπρώχεται «πατεῖς με πατῶ σε» νὰ προλάβῃ νὰ δῇ. Τέτοια εἶνε ἡ ἀγωνία καὶ ὁ ἐνθουσιασμός, ἡ συγκίνησις.

Ἡ παράκρουσις αὕτη τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ὅμως δὲν διαρκεῖ παρὰ ἐλάχιστον δευτερολέπτα. Περὶ τῆς ὁμῆς πραγματικότητος ἡ ὀφθαλμαπάτη διαλύεται καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὰ

ἐξημένα ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμὸ πνεύματα τὸ λογικόν.

Οἱ σωφῆρ τῶν δύο αὐτῶν αὐτοκινήτων πληροφοροῦν τοὺς ἐπισήμους ὅτι ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Παῦλος κατευθύνθη πρὸς τὴν Ἀρναίαν.

Ἡ ἀπροσδόκητος αὕτη εἶδησις ἦταν ἀληθινὴ ψυχρολουσία διὰ τὰ ἀναμενόμενα ἐπὶ τόσας ὄρας πλήθη. Ἀπογοητεύσις καὶ στενοχώρια διαδέχεται τὸν ἀκράτητον ἐνθουσιασμὸν τοῦ πλήθους. Κανείς δὲν ἠθέλε νὰ πιστεύσῃ τὴν ξαφνικὴν αὐτὴν εἶδησιν—τὴν διάψευσιν τῶν προσδοκιῶν.

Καὶ ὅμως αὕτη ἦταν ἡ ἀλήθεια, ἄλλως δὲν ἐξηγεῖτο καὶ ἡ τόση ἀργησία. Ἔτσι τὰ πλήθη στεναχωρημένα καὶ ἀπογοητευμένα ἀναγκάζονται νὰ... δυαλυθοῦν.

Οἱ πῶ ἀπιστοὶ καὶ νευρικοὶ ἐτράβηξαν τὸν ἀνήφορον, ἴσως γιὰτὶ ἀκόμα κάποιον περιμέναν, ἴσως καὶ γιὰ νὰ «καλιάρουν» τὰ ἐξημέετα νεῦρα των.

Καὶ αὐτοὶ ἦσαν οἱ τυχεροῖ.

Διότι περὶ τὴν ὁγδόνη καὶ ἡμίσειαν βραδυνὴν τρία αὐτοκίνητα ξέσκασαν ἀπὸ τὴ ῥάχη. Καὶ τὰ τρία αὐτοκίνητα ἦσαν τὰ ἐπὶ τόσας ὄρας ἀναμενόμενα αὐτοκίνητα τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου καὶ τῆς ἀκολουθίας του.

Εἰς τὸ πρῶτον—τὸ αὐτοκίνητον τοῦ Δημάρχου Θεσ/νίκης κ. Μάνου, εὐγενῶς προσπερθεὶν διὰ τὴν ἐκδρομὴν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου—ἐπέβαινε ὁ Διάδοχος μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Στόλου Ναυάρχου κ. Σακελλαρίου.

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Παῦλος ἔφερε θερινὴν στολὴν Ναυάρχου. Ἐπίσης καὶ ὁ κ. Σακελλαρίου ἔφερε τὴν λευκὴν του στολὴν.

Εἰς τὸ δεύτερον αὐτοκίνητον ἐπέβαινον οἱ τῆς ἀκολουθίας τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου—ἐξωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ.

Εἰς τὸ τρίτον αὐτοκίνητον ἦσαν οἱ μεταβάντες πρὸς προῦπάντησιν τοῦ Διαδόχου ἀνωτάτοι ἀρχοντες τῆς πόλεως Πολυγύρου.

Τὰ αὐτοκίνητα ἐσταμάτησαν πρὸ τῆς Νομαρχίας. Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Παῦλος μετὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ τῶν ἀξιωματικῶν ἀνήλθεν εἰς τὴν Νομαρχίαν. Ἐκεῖ ἔσπευσαν νὰ τὸν εὐχρηθοῦν τὸ «ὄς» (Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΕΝΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

“ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑΤΡΕ!”

ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ Μ. ΝΤΕΚΟΜΠΡΑ

Δέν είμαι γιατρός. Κι όμως ή τύχη μ' ανάγκασε να πα ξω ένα βράδυ τὸ ρόλο ενός μισήτου τού Ἱπποκράτους, χάρις σ' ένα τηλεφωνικὸ ἀστέρο. Ποτέ μου δέν φανταζόμουνα πὼς αὐτὸ μπουροῖσε νά- χη σοβαρὸς συνέπειες.

Χθὲς τὸ βράδυ στὶς ἑννέα, ἐπῆ- ρα ἐπειδὴ δέν εἶχα τίποτα νὰ κά- νω, τὸ τηλεφώνω κι' ἐξήγησα τὸν πρῶτο ἀριθμὸ πού μου ἤλθε στό μυαλό :

—Βάγκραμ, 28—64..

Εἶχα σκοπὸ νὰ πῶ μερικὲς ἀνο- ησίες στό πρόσωπο πού θά μ' ἀπαν- τήσε, νὰ ἐπισφραγίσω ὅλη τὴ συ- νομιλία μ' ἕνα σατανικὸ γέλιο καὶ νὰ σταματήσω.

Μόλις μὲ συνέδεσαν, μία γυναι- κεία φωνὴ μοῦ ἀπήντησε :

—Εὐαχρὸς! Ἐσεῖ εἰσθε γιατρός ; Εἶμαι ἡ καμφορέρα τῆς κυρίας Λαμ- πρεσὸν. Ἐγὼ οὐδ' ἐτηλεφώνησα πρὸ ὀλίγου. Ἐλάτε οὐδ' παρακαλῶ νὰ δῆτε τὴν κυρία γογγύρα. Μόλις ἐπέστρεψε καὶ δέν αἰσθάνεται τὸν καιτὸν τῆς καλά.

—Ποῦ κολά, δεσποινίς. ἀλλ' εἶμαι ὁ ἀνικαταστάτης τοῦ γιατροῦ πού μόλις ἔφυγε γιὰ τὴ Νίκαια. Ποιά εἶνε ἡ διεύθυνσί σας;

—146, ὁδὸς Φαριαντέ. Ἄ! δέν εἰσθε ὁ γιατρός Σαντιμπίν ;

—Εἶμαι ὁ γιατρός Σιτρόν. Δέν περᾶζει Θὰ πάρω ἕνα τσιγὰ κι' ἔ- φθασα.

Ἐνα τέταρτο ἀργότερα ἡ καμα- ρέρα μ' ἀνοίγει τὴν πόρτα.

—Ὁ γιατρός Σιτρόν, παρακαλῶ ; —Μάλιστα, δεσποινίς. Ἐλπίζω οὐα ἡ κυρία Λαμπρεσὸλ δέν θά ἐχη τίποτα σοβαρὸ...

—Μὰ γιατίέ μου, ἀνέλαβε τίς αἰσθήσεις τῆς, αἰσθάνεται ὅμως ἀ- κόμα ἀδυναμία. Ἐάν θέλετε, ὀρί- σιτε. ἀκολουθήστε με.

Φιντασθῆτε ἂν ἤθελα νὰ τὴν ἀκολουθῆσω. Ἐγὼ πού ἀναζητοῦ- σι περιπέτειες, αὐτὴ ἡ ἐπισκεψίς μου ἔπειρε ἀπὸ τὸν ὄχθρο.

Πέρισσα σ' ἕνα σαλὸν οὐδὲ Νε- πολεοντός, ἔπειτα μὴκα σ' ἕνα κομψὸ μπουντουάρ, κι' ἔπειτα βρέ- θηκα σὲ μιὰ κρεββατοκάμαρα, φω- τισμέ ἡ ἀπὸ ἕνα ἀμπαζοῦρο μὲφ. Ἡ κυρία Λαμπρεσὸλ ἦταν ξηλω- μένη στό κρεββατί. Ἦ ἰορση, με- λαχρουνή, μὲ μάτια παφέ, ὠχρά, μὲ τὸ ὄφρος κομποποιημένο, τὰ ὑπράτσα γυμνά καὶ λευκωμένα στό σεντόνι- σαν διὸ λαμπού κύνου. Ἡ ὑπερβέ- ρια μὲ ἀνήγγειλε :

—Κυρία, ὁ γιατρός Σιτρόν.

—Κυρία, ἔπειτα μὴκα σ' ἕνα κομψὸ μπουντουάρ, κι' ἔπειτα βρέ- θηκα σὲ μιὰ κρεββατοκάμαρα, φω- τισμέ ἡ ἀπὸ ἕνα ἀμπαζοῦρο μὲφ. Ἡ κυρία Λαμπρεσὸλ ἦταν ξηλω- μένη στό κρεββατί. Ἦ ἰορση, με- λαχρουνή, μὲ μάτια παφέ, ὠχρά, μὲ τὸ ὄφρος κομποποιημένο, τὰ ὑπράτσα γυμνά καὶ λευκωμένα στό σεντόνι- σαν διὸ λαμπού κύνου. Ἡ ὑπερβέ- ρια μὲ ἀνήγγειλε :

—Κυρία, ὁ γιατρός Σιτρόν.

—Κυρία, ἔπειτα μὴκα σ' ἕνα κομψὸ μπουντουάρ, κι' ἔπειτα βρέ- θηκα σὲ μιὰ κρεββατοκάμαρα, φω- τισμέ ἡ ἀπὸ ἕνα ἀμπαζοῦρο μὲφ. Ἡ κυρία Λαμπρεσὸλ ἦταν ξηλω- μένη στό κρεββατί. Ἦ ἰορση, με- λαχρουνή, μὲ μάτια παφέ, ὠχρά, μὲ τὸ ὄφρος κομποποιημένο, τὰ ὑπράτσα γυμνά καὶ λευκωμένα στό σεντόνι- σαν διὸ λαμπού κύνου. Ἡ ὑπερβέ- ρια μὲ ἀνήγγειλε :

—Κυρία, ὁ γιατρός Σιτρόν.

—Κυρία, ἔπειτα μὴκα σ' ἕνα κομψὸ μπουντουάρ, κι' ἔπειτα βρέ- θηκα σὲ μιὰ κρεββατοκάμαρα, φω- τισμέ ἡ ἀπὸ ἕνα ἀμπαζοῦρο μὲφ. Ἡ κυρία Λαμπρεσὸλ ἦταν ξηλω- μένη στό κρεββατί. Ἦ ἰορση, με- λαχρουνή, μὲ μάτια παφέ, ὠχρά, μὲ τὸ ὄφρος κομποποιημένο, τὰ ὑπράτσα γυμνά καὶ λευκωμένα στό σεντόνι- σαν διὸ λαμπού κύνου. Ἡ ὑπερβέ- ρια μὲ ἀνήγγειλε :

—Κυρία, ὁ γιατρός Σιτρόν.

—Κυρία, ἔπειτα μὴκα σ' ἕνα κομψὸ μπουντουάρ, κι' ἔπειτα βρέ- θηκα σὲ μιὰ κρεββατοκάμαρα, φω- τισμέ ἡ ἀπὸ ἕνα ἀμπαζοῦρο μὲφ. Ἡ κυρία Λαμπρεσὸλ ἦταν ξηλω- μένη στό κρεββατί. Ἦ ἰορση, με- λαχρουνή, μὲ μάτια παφέ, ὠχρά, μὲ τὸ ὄφρος κομποποιημένο, τὰ ὑπράτσα γυμνά καὶ λευκωμένα στό σεντόνι- σαν διὸ λαμπού κύνου. Ἡ ὑπερβέ- ρια μὲ ἀνήγγειλε :

—Κυρία, ὁ γιατρός Σιτρόν.

—Κυρία, ἔπειτα μὴκα σ' ἕνα κομψὸ μπουντουάρ, κι' ἔπειτα βρέ- θηκα σὲ μιὰ κρεββατοκάμαρα, φω- τισμέ ἡ ἀπὸ ἕνα ἀμπαζοῦρο μὲφ. Ἡ κυρία Λαμπρεσὸλ ἦταν ξηλω- μένη στό κρεββατί. Ἦ ἰορση, με- λαχρουνή, μὲ μάτια παφέ, ὠχρά, μὲ τὸ ὄφρος κομποποιημένο, τὰ ὑπράτσα γυμνά καὶ λευκωμένα στό σεντόνι- σαν διὸ λαμπού κύνου. Ἡ ὑπερβέ- ρια μὲ ἀνήγγειλε :

—Κυρία, ὁ γιατρός Σιτρόν.

—Κυρία, ἔπειτα μὴκα σ' ἕνα κομψὸ μπουντουάρ, κι' ἔπειτα βρέ- θηκα σὲ μιὰ κρεββατοκάμαρα, φω- τισμέ ἡ ἀπὸ ἕνα ἀμπαζοῦρο μὲφ. Ἡ κυρία Λαμπρεσὸλ ἦταν ξηλω- μένη στό κρεββατί. Ἦ ἰορση, με- λαχρουνή, μὲ μάτια παφέ, ὠχρά, μὲ τὸ ὄφρος κομποποιημένο, τὰ ὑπράτσα γυμνά καὶ λευκωμένα στό σεντόνι- σαν διὸ λαμπού κύνου. Ἡ ὑπερβέ- ρια μὲ ἀνήγγειλε :

—Κυρία, ὁ γιατρός Σιτρόν.

—Κυρία, ἔπειτα μὴκα σ' ἕνα κομψὸ μπουντουάρ, κι' ἔπειτα βρέ- θηκα σὲ μιὰ κρεββατοκάμαρα, φω- τισμέ ἡ ἀπὸ ἕνα ἀμπαζοῦρο μὲφ. Ἡ κυρία Λαμπρεσὸλ ἦταν ξηλω- μένη στό κρεββατί. Ἦ ἰορση, με- λαχρουνή, μὲ μάτια παφέ, ὠχρά, μὲ τὸ ὄφρος κομποποιημένο, τὰ ὑπράτσα γυμνά καὶ λευκωμένα στό σεντόνι- σαν διὸ λαμπού κύνου. Ἡ ὑπερβέ- ρια μὲ ἀνήγγειλε :

—Κυρία, ὁ γιατρός Σιτρόν.

—Κυρία, ἔπειτα μὴκα σ' ἕνα κομψὸ μπουντουάρ, κι' ἔπειτα βρέ- θηκα σὲ μιὰ κρεββατοκάμαρα, φω- τισμέ ἡ ἀπὸ ἕνα ἀμπαζοῦρο μὲφ. Ἡ κυρία Λαμπρεσὸλ ἦταν ξηλω- μένη στό κρεββατί. Ἦ ἰορση, με- λαχρουνή, μὲ μάτια παφέ, ὠχρά, μὲ τὸ ὄφρος κομποποιημένο, τὰ ὑπράτσα γυμνά καὶ λευκωμένα στό σεντόνι- σαν διὸ λαμπού κύνου. Ἡ ὑπερβέ- ρια μὲ ἀνήγγειλε :

ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἡ ὙΓΡΑ ἈΜΜΩΝΙΑ

ΚΑΙ Ἡ ΠΟΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΜΙΑ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΑΡΛΟΥΜΠΑ

Ὅμιλοῦντες εἰς προηγουμένον ἀρθρον περὶ ἀζωτοῦχων λιπασμά- των ἐν γένει ἀναφέραμεν ἐπανει- λημένως τὴν νιτρικὴν ἀμμωνίαν, τὴν θεικὴν ἀμμωνίαν, τὴν φωσφο- ρικὴν ἀμμωνίαν. Εἰς τὸ σημερινὸν ἀρθρον πρόκειται νὰ ξεκαθαρισθῶ- σι εἰς αὐτὴ ἡ ἀμμωνία καὶ ποῖ- ον ρόλον παίζει εἰς τὴν λίπανσιν. Ἔσται πού κατήντησεν σήμερον ἡ γεωργία, ἐπιστήμη ὀλόκληρη, ὁ ἀγρότης πρόκειται νὰ παίξῃ αὐτὰ τὰ πράγματα στὰ δάκτυλα, ὥστε νὰ μὴ δέχεται ἀνεξελέγκτως ὅτι τοῦ λέγουσιν, ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος.

Πρὸ καιροῦ ἐξεφύτρωσεν εἰς τὸν τύπον, κυρίως τὸν ἀθηναϊκόν, ἕνα ζήτημα ὑγρᾶς ἀμμωνίας. Τέτοιο ζήτημα εἰς τὴν πραγματικότητά εἶνε ἀνύπαρκτον. Οἱ δημοσιογρά- φοι, ἀξιόλογοι ἄνθρωποι, κατὰ τὰ ἄλλα δέν εἶνε ὅμως συνήθως οὔτε χημικοί, οὔτε γεωπόνου. Καὶ ὅταν κινεῖται δὲν εἶνε εἰδικὸς εἰς ἕνα θέ- μα, φυσικὸν εἶνε ὅτι θά πῇ ἀνο- κριβεῖται.

Εἶπαν λοιπὸν ἡ μᾶλλον τοῦς ἔβριαν νὰ ποῦν : λιπάσματα πού παρασκευάζονται μὲ ὑγρὰν ἀμμο- νίαν εἶνε κατωτέρας ποιότητος λι- πάσματα.

Κάποιε ὁ ἀείμνηστος βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Α' εἶχε περάσει μὲ τὴν θαλαμηγόν του ἀπὸ τὴν Κέρκυραν. Ὁ φρουραρχὸς τῆς πόλεως δέν ἐρ- ροῖψε τοῦς νενομισμένους κανονιο- βολομοῦς καὶ ἐκλήθη ν' ἀπολογη- θῆ. Τὴν ἀπολογία του λοιπὸν ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἐπῆ- γες νὰ τὴν διαβάσῃ εἰς τὸν βασιλεῦ- σα. Τὰ ἔγγραφοι τοῦ φρουραρχοῦ ἤρ- χιζεν ὡς ἑξῆς :

Δέν ἔρρωπα τοῦς νενομισμένους κανονιοβολομοῦς.

Πρὸ τῶν διότι δέν εἶχα μπα- ροῦτι,

Δεῦτερον...

Ἦν ὁ ὑπουργὸς προλάβει νὰ διαβάσῃ τὸ «δεύτερον» ὁ βασιλεὺς τὸν διέκοψε :

—Φθάει τοῦ εἶπε. Περιστὸν ν' ἀκούσω τὸ «Δεύτερον». Μοῦ ἀρκεῖ τὸ «Πρῶτον». Ἡ πρώτη αὐτὴ αἰ- τία σκεπάζει ὅλας τὰς ἄλλας.

Τὸ ἔδιο θά ἡμυροῦσαμε νὰ εἴ- πομεν καὶ τότῃ.

Τὰ λιπάσματα ἀπὸ ὑγρὰν ἀμμο- νία δέν εἶνε κατωτέρα.

Πρῶτον διότι δέν παρα- σκευάζονται ἀπὸ ὑγρὰν ἀμμωνίαν.

Δεῦτερον...

Ἄλλὰ εἶνε ἀνάγκη νὰ προχω- ρήσωμεν καὶ εἰς τὸ Δεύτερον :

Ἡ ἀμμωνία εἶνε ἕνα ἀέριον. Τὸ ἀέριον αὐτὸ διαλύεται μέσα εἰς τὸ νερὸ διὰ τὰ μετακομίζεσθαι εὐκολα, καὶ αὐτὸ τὸ διάλυμα οἱ δημοσιο- γράφοι διώμασαν κατὰ ὑγρὰν ἀμ- μονίαν. Ἄλλ' αὐτὸ δέν μᾶ: ἐνδια- φέρει. Εἶτε ὑγρὰ ἀμμωνία εἶτε διάλυμα ἀμμωνίας, δέν μπουρεῖ νὰ χρησιμοποιηθῆ κατ' εὐθείαν ὡς λί- πασμα καὶ ΔΕΝ χρησιμοποιεῖτε ποτέ, τοῦλάχιστον εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ ὑγρὰ ἀμμωνία—ἄς τὴν εἶπω

στό μ' κρὸ καρνέ τῆς τὸνομά μου καὶ τὴ διεύθυνσί μου. Πῆρα ἔπειτα τὸ καπέλλο μου, τὰ γάντια μου καὶ μὲ μεγάλη ἐπισημότητα ἀπεχαιρέ- τησα τὴν ὄμορφη πελάτιδά μου.

Συλλογίζομαι μόνον τὰ μούτῃρα πού θά κινή αὐτοῦ ὅταν θά τὴν ἀδηγήσω στὴν κρεββατοκάμαρά μου!

Ἡ κυρία Λαμπρεσὸλ σ' ἐφῆγε μὲ σιγῆν. Ἦσαν τόσο διατριμμέ- νη νὰ τιμωρήσῃ τὸν ἀπιστο ἔραστή- τῃ, ὥστε ἀπήντησε :

—Γιατρός, δόσσι μου τὴ διεύθυν- σι τοῦ φίλου σας. Θὰ πάω νὰ τὸν συναντήσω αὔριο στίς πέντε.

Χωρὶς νὰ παραχθῶ ἐσημείωσα

μὲν ἔσσι—εἶνε μιὰ πρώτη ὕλη, μὲ τὴν ὁποῖαν παρασκευάζονται ΟΛΑΙ αἱ ἐνώσεις τῆς ἀμμωνίας ὄλων τῶν ἐργαστασίων τοῦ κόσμου. Μὲ τὴν ὑγρὰν ἀμμωνίαν παρασκευάζονται π. χ. ἡ θεικὴ ἀμμωνία, ἡ φω- σφορικὴ ἀμμωνία κλπ. Δέν ὑπάρ- χουν διάφοροι ποιότητες ἀμμωνίας. Ἡ ἀμμωνία εἶνε ΜΙΑ. Καὶ ἐπα- ναλαμβάνομεν ὅτι ὄχι αὐτὴ ἀλλὰ αἱ ἐνώσεις αὐτῆς χρησιμοποιοῦνται ὡς : λιπάσματα ἀπὸ ΟΛΑ ΤΑ ΕΡ- ΓΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. Διὰ νὰ γίνῃ ἡ θεικὴ ἀμμωνία δια- βιβάζουν ἀμμωνίαν, εἰς τὸ θεικὸν ὄξύ, διὰ νὰ γίνῃ ἡ φωσφορικὴ ἀμμωνία τὴν διαβιβάζουν εἰς τὸ φωσφορικὸν ὄξύ κ.λ.π. Καὶ αὐτὴ ἡ θεικὴ ἀμμωνία ἢ ἡ φωσφορικὴ ἀμμωνία εἶνε τὸ ἀζωτοῦχον λιπα- σμα.

Τὸ νὰ τίθεται λοιπὸν εἰς κυκλο- φορίαν ὅτι γίνεσσι χορῆσις ὑγρᾶς ἀμμωνίας διὰ τὴν παρασκευὴν... κατωτέρας ποιότητος λιπασμάτων εἶνε μιὰ ἐπιστημονικὴ ἀρλοῦμπα ἰ- κανὴ νὰ ξεγελάσῃ μόνον τοῦς ἀ- φελεῖς.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΗΤΣΙΟΣ
Γεωπόνος

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἄριθ. 510.
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Στε- γείρων Χαλκιδικῆς

Διακηρύττει ὅτι :
Ἐκτίθεται εἰς φανεράν πλειοδο- τικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐνοικίσις χειμερινῆς βοσκῆς βιλανοκαστιάνων θέσεων «Σηράδα» καὶ «Χωροῦδο» κειχωρισμένως μᾶ: ἐκάστης διὰ τὸ χρονικὸν διαστήμα ἀπὸ 1ης Ὀκτωβ- ρίου εἰς ἔ. μέχρι 15ης Σεπτεμβρίου 1937 συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀριθ. 41]30—8 ἔ. ἔτους ἀποφάσε- ως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Σταγείρων.

Ἡ δημοπρασία θέλει λάβει χώ- ραν ἐν Σταγείροις καὶ ἐν τῷ Κατα- στήματι τοῦ Κοινοτικοῦ Γραφείου τὴν 13ην Σεπτεμβρίου ἔ. ἔτους ἢ μέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 4ην μ. μεσ. ἐνώπιον τοῦ Κοινοτικοῦ Συμ- βουλίου.

Οἱ ὅροι εἰσὶ κατατεθημένοι εἰς- τε τὴν Νομαρχίαν Χαλκιδικῆς καὶ Γραφεῖον Κοινότητος.

Οἱ δὲ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνώσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως καθ' ἐκάστην καὶ ἀπὸ ὥρας 9—12 π. μ. καὶ 3—6 μ. μ.

Ἐκαστος δὲ πλειοδότης διὰ νὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς τὴν δημοπρασίαν ὀφείλει νὰ προσκομίσῃ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς ὡς ἐγγύτην γυμ- μίαιον παρακαταθήκη: ἐκδιδόμε- νον ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀρναίας ἐκ δραχμῶν 3.000.

Ἐν Σταγείροις τῆ 31—8—36

Πρόεδρος Κοινότητος Σταγείρων
Γ. ΑΔΑΜΟΥ

ΕΚΚΛΕΚΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Ἡ ΑΥΓΗ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Τι τοὺς λείπει κι' εἶν' ὄλοι θλιμμέ- (νοι)
Καὶ μοχθοῦνε σκυφτοί, καὶ τρα- (βοῦν)
Μὲς τὴν πλάση—μὲ ἀγκάλῃ ἀν- (θισμένη—
Καὶ στενάζουσι κι' ὅταν γλεντοῦν:

Κι' ὅμως μέσα τους κάτι φωνάζει.
Κάτι αἰώνιο διπᾶ νὰ χαρῆ
Δέν τ' ἀκοῦν καὶ τοὺς τρώει τὸ (μαράσι)
Καθὼς δόντι κρυφὸ, τὴ ζωῆ.

Καὶ πεθαίνοντας μόνον, κυττᾶνε
Σὰν μὲ αὐγὴ στὴ νυχτιά τους, (χρυσή-
<Τ' εἶν' αὐτό> τὸτ' ἀργὰ πᾶ ὡ- (τᾶνε,
—Ὅ,τι δίνεις μοῆ ἐσὺ ἀπ' τὴν (πυρῆ!
Γ. Θ. ΣΗΜΗΡΙΩΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΣ 1ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΑΡΧΙΖΕΙ

Ἡ ΚΑΤΑΘΙΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΩΝ

ΠΟΙΟΙ ΘΑ ΥΠΟΣΤΟΥΝ

ΤΑΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

Ἐπὶ τοῦ ὅπουροῦ τῶν Στρα- τωικῶν ἐδόθησαν αὐστηραὶ ἐντο- λαὶ πρὸς ἀπάσας τὰς ἀρμοδίας ἀρ- χὰς τοῦ Κράτους, ὅπως ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου ἀρχίσῃ συστηματικῶς ὁ ἔλεγχος τῆς στρατολογικῆς κατα- στάσεως τῶν πολιτῶν καὶ ἡ δίωξις τῶν ἐκ τούτου ἀνυποτάκτων, συμ- φώνως πρὸς τὰς ἐκδοθείσας δια- ταγὰς.

Ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Στρατιω- κῶν κ. Παπαδήμας, ὁμιλῶν σχετι- κῶς πρὸς τοὺς δημοσιογράφους, ἐδήλωσεν ὅτι ὁ ἔλεγχος θά ἀρχίσῃ αὐστηρότατος ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρί- ου καὶ ὅτι οὐδεμία ὀποσδήποτε νέα ἀν-βιβλὴ πρόκειται νὰ δοθῆ. Ἡ ἀλόφωσις τῶν ὀπουργείων ἐδύνειεν ὁ κ. Παπαδήμας, εἶναι ὅπως οἱ πο- λιταὶ ὄλοι ἐφοδιασθῶν μὲ τὰ ἀ- ναγκαῖα πιστοποιητικά, ἐκ τῶν ὀ- ποιῶν νὰ δύνανται εἰς πᾶσαν σι- γμῆν νὰ ἀποδεικνύουν ὅτι εἶναι ἐν- τῆσι ἀπέναντι τῆς ἱερωθείας ὀπο- χρεώσεως τῶν πρὸς τὴν πατρίδα Ὅσοι δὲ δι' οἰονδήποτε λόγον κα- τέληξεν ὁ κ. Ὑφυπουργὸς, εἶναι ἀτακτοποιητοὶ στρατολογικῶς νὰ ὀποστοῦν τὰς συνεπείας τῆς ἀμε- λείας τῶν αὐτῆς. Τὸ Κράτος πα- ρέσχε καὶ προπθεσμίας, καὶ ἀναβί- λας καὶ ὀληρσίας προθύμους εἰς τρόπον, ὥστε νὰ εἶναι ἀδικαιολό- γητος ἐκεῖνος, ὅστις θά παραμείνῃ ἀτακτοποιητος. Ὁ ἔλεγχος θά διε- νεργηθῆ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε οὐδεὶς νὰ δυνηθῆ νὰ ἀποφύ- γῃ τούτον.

ΟΙ ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΙ

Διὰ τῆς αὐτῆς διαταγῆς καθορί- ζεται ὅτι οἱ μὴ φέροντες πιστο- ποιητικά ἢ κανονικὰ ἀπολυτήρια κλπ. δέν θά συλλαμβάνονται, ἀλλὰ δι' αὐτοῦς θά ζητοῦνται πληροφο- ραὶ παρὰ τῶν οἰκείων Στρατολο- γικῶν Γραφείων, περὶ τῆς στρατο- λογικῆς τῶν καταστάσεως ἀνευ ἐγ- γραφῶν τῶν ὀποῖων οὐδεὶς θά προσάγεται πρὸς κατάταξιν εἰς τὸν στρατόν.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ ΕΜΕΡΣΟΝ
ΣΥΝΕΧΟΥΣ ΚΑΙ ΕΝΑΛΛΑΣΣΟΜΕΝΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ
Διὰ τὰ χωρὶα ὅπου δέν ὑπάρχει ἠλεκτρικὸν ρεῦμα, εἰδικὰ Ραδιοφῶνα μὲ μίαν μόνον μπαταρίαν. Δαπάνη συντηρήσεως ἐλαχίστη.
Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι.—Μεγάλαι εὐκολαὶ πληρωμῆς.
Ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Χαλκιδικὴν
ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ καὶ **ΓΕΩΡΓ. ΚΑΤΣΙΚΑΣ**
Πολύγυρος

ΝΙΚΟΣ ΧΡ. ΖΑΜΠΟΥΝΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΒΑΛΤΑ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΟ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ιδιωτών Δραχ. 104
Κοινοτήτων, Έταιρειών > 300

Επιστολαί έμβάσματα
ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΝ

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικά ζητήματα δωρεάν.
Ξένα δημοσιεύσεις, πληροτηρα-
σμοί, άγγελιαί, κ.λ.π. 5 δραχ.
κατά στίχον.
Πάσα δημοσίευσις προπληρώνε-
ται.
Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.
Πάσα απόδειξις πληρωμής συν-
δρομητού δέον να φέρη την ύ-
πογραφήν του οικονομικού μας
Διευθυντού.

ΑΠΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΝ

- κ. κ. Ιωάν. Κυβερνήτην, Γεώργ. Τρακατέλην, Ν. Κατραντζέλην, Ίερό. Αθανάσιον, Δημόσθ. Βογιατζήν, Δ. Μπεγίτην, Κωνστ. Καμπάνην, Νικ. Μπανάβαν, Ιωάν. Νηδέλκον, Κ. Κουγιουμτζάκην, Σπύρον Καραβασι- λην Βόβδον.
- κ. κ. Γεώργ. Στεφανήν, Παναγήν Αραμπατζήν, Χρ. Μερσίνην, Δημ. Δάμπρον, Λεων. Λυλίην, Χριστ. Λί- βανον, Κ. Χ' Αναστάσιον, Δημ. Μπατόλαν, Μιχ. Παπαλεξανδρήν, Εδστ. Χατζηπέτρον, Έλευθ. Παλα- δόπουλον Νέα Τριγλία.
- κ. κ. Ηλίαν Πιφιτίδην, Σταύρον Χατζημυχαλάκην, Παν. Μουστάκων, Άλεξ. Πλατήν, Άποστ. Στεργιάδην, Σ. Σταματιάδην, Άντ. Λιμπεριάδην, Μεν. Παπαδόπουλον, Εδστ. Κυτσο- γιάννην, Άποστ. Πανταζίδην, Πέτρον Πετρίδην, Γ. Τσορτσίδην Ν. Καλλι- κριάτιαν.
- κ. Γ. Κελέσην Καρκάραν.
- κ. Γ. Γαλαρινιώτην, Άργ. Πε- ρασκευόν, Ίερό. Ηλίαν Βρομόνοστα.
- κ. κ. Γεώργ. Κύρην, Άντ. Αΐδω- νίδην, Ν. Ντόζην, Χρ. Καράκην, Τρ. Μασμανίδην Μ. Διονυσίου.
- κ. Δημ. Αϊσιόγλου Μ. Ζωγράφου.
- κ. Καλ. Άγγελίδην, Λαζ. Αγιίδην Ν. Φλογητά.
- κ. κ. Θεοχάρην Γκιούλην, Βασ. Λάσκον, Παν. Ζηγγάκην, Άριστ. Το- μάκην, Γεώργ. Βαγγελάκην, Δημήτρο. Χατζημυχαλάκην, Εδστ. Βλαχάκην, Έμμ. Λιάτην, Δημόσθ. Κουτσομίδην Ν. Πλάγια.
- κ. κ. Αθ. Καμπάνην, Δημ. Χαλι- κιάδην, Α. Ζ. Βαγγλήν, Δημ. Παπαμη- τάν, Έμμαν. Αδόργιαστον, Έλένη Ταντογιάννην, Παν. Δαμάσκον, Ίωαν Παπαστεριού, Έμμ. Θεοδορόπουλον, Έμ. Κωνσταντίναν, Παύλον Μάν- τσιον, Ζαχαρίαν Τσαρούχας, Γεώργ. Βίλλαν, Γαρ. Μαισιώρην, Έμμαν. Καραόν, Ιωάν. Τσαράναν, Άθαν. Πατραλέζην, Άσρ. Δαμάσκον Πορ- ταριάδην.
- κ. κ. Δημ. Γκλάβαν, Φ. Ίατρού Νοσοκομείον Χαλκιδικής.
- κ. Δ. Βαφειάδην, Ένωσιον Γεωργ. Συνεταιρισμόν Ν. Μουδανιά.
- κ. κ. Ν. Μερήλιαν, Γεωργ. Μαστρο- κώσαν, Ιωάν. Α. Πλατσάν, Γεώργ. Χρ. Σάγγον, Μάμαν Τρατσέλαν, Γ. Ουζούνην, Γ. Μουχτούρην, Γ. Τρα- τσέλαν, Άθ. Ζαμπούνην, Δημ. Κορ- μάτην, Χριστ. Γκούτσον. Άγ. Μά- μαγα.
- κ. κ. Ν. Γαροφάλου, Εδστ. Λαμ- πουδίην, Γ. Μανιτάραν, Άντων. Ζάγ- γαν, Άθ. Παπαθανασίου, Τρ. Βακα- λούδην Ν. Ολυθον.
- κ. κ. Τ. Άλτιντότην, Ν. Καραγι- ώργον, Μιχ. Μολίδην, Κων. Άλτιν- τότην, Χρ. Λουταδίδην, Κωνστ. Ψα-

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΔΗΜ. ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΕΠΙΚΗΡΥΞΕΝ ΤΟΝ ΛΗΣΤΗΝ ΚΑΡΑΤΖΟΒΑΛΗΝ
1000.000 ΔΡΑΧ. ΔΙΑ ΤΟΝ ΦΟΝΟΝ Η ΣΥΛΛΗΨΙΝ ΤΟΥ
ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ο επί της Δημοσίας Ασφαλείας ύφυπουργός.
Αβόντες υπ' όφην την υπ' αριθ. 8 από 24)8)36 απόφασιον (πρακτι- κόν) της Έπιτροπής Ασφαλείας Νομού Χαλκιδικής: Έχουσαν αυτω: Η έπιτροπή λ β' ύσα υπ' όφην της 1) τά έν τώ ός άνω έγγραφο της Διοικήσεως Χωροκλή: Χαλκιδι- κής: έκαιθέμενα ώς και τά συνη- μένα αυτώ έγγραφα ήτο: δελτίον ποινικής καταστάσεως του Ίωάν. Καρατζοβάλη έξ ου προκύπτει ότι ουτός κατά τό παρελθόν κατεδικα- σθη α) επί ληστεία εις πρόσκαιρα δεσμά 11 έτών και 3 ήμερών, β) επί έκβίασει εις ειρκτήν 7 έτών γ) επί ληστεία εις πρόσκαιρα δε- σμά 14 έτών δ) επί έκβίασει εις ειρ- κτήν 9 έτών ε) επί άποπειρά άνα- ράσεως εις πρόσκαιρα δεσμά 15 έτών και τέλος έν έτει 1 34 εις τήν πινήν του θανάτου επί φόνω
2) Τό υπ' αριθ. 405)35 της 16ης Αύγουστον 1936 ένταλμα συλλήψε- ως έκδοθέν υπό του άνακριτου Χαλκιδικής δι' ου διατάσσεται ή σύλληψις του έν λόγω φυγοποιού Ίωαν. Καρατζοβάλη κατηγορομέ- νω διά τάς έν τώ έντάλματι τούτω άναφερομένας και υπ' αυτου δια- πραχθείσας δύο ληστείας.
3) Τό υπ' αριθ. 367 της 19)8)36 βούλευμα του Συμβουλίου των έν Χαλκιδική Πλημμελειοδικών δι' ου παραπέμπεται 3 εισημένους Ίωάν- νης Καρατζοβάλη ένόπιον του άκροατηριου του κατά τήν περι- φέρειαν του Έφετεριου Θεσσαλονί- κης συσταθησομένου Κακούργουδι- κείου ίνα δικασθί ώ. ύπάτιος δια- πράξεως των έν αυτώ άναφερομέ- νων δύο ληστειών και λοιπών έγ- κλημτικων πράξεων. Έχουσα πρός τούτοις υπ' όφην της 6 ειρη- μένος φυγόποινος τυγχάνει και ώς έκ του παρελθόντος του και ώς έκ των νουθεσιων ληστειών και λοι- πών εγκληματικων πράξεων, εις άς προέρχεται, λίαν επικίνδυνος εις τήν Δημοσίαν τάξιν και άσφαλεί-

αν. Ίδοϋσα και τάς διατάξεις του άρθρου 2 δόδφ. 3 του υπό 19 'Α πριλίου 1934 Ν Δ)τος «περι συ- στάσεως έν έκάστω Νομώ Έπιτρο- πών επί της Δημοσίας Ασφαλείας» έν συνδιασμό πρός τάς διατάξεις του άρθρου μόνου του Νόμου 4575 «περί χρηματικων άμοιβών διά τήν καταστολήν της ληστείας». Όμοφώνως άπφραίνεται
Έπιτηρύσει τον περι ου πρό- κεται φυγόποιον Ίωάννην Στεφ- γανού Καρατζοβάλην εις ληστήν και ούίξει χρηματική άμοιβήν δραχμών μέν 50 000 (δραχ. πενή- κοντα χιλιάδων) καταβλητέαν εις έκείνον ή έκείνους (έντες ήθελον άνακαλύψει και καταδώσει εις τάς αρχάς άποτελεσματικώς τό κρη- σφύγετον αυτου και πίντως μετά τήν επίτευξιν της συλλήψεως του του υπό των Αρχών και τήν πα- ράδοσίν του εις χείρας της δικαιο- σύνης. Δραχ. 100.000 [εκατόν χι- λιάδων] διά τήν σύλληψιν ή τον φόνον αυτου.
Ανακαλεί τήν από 17 Μαΐου 1932 προηγουμένη απόφασις αυ- τής εγκριθείσας διά της υπ' αριθ. 578)37 της 7)7)32 αποφάσεως του ύπουργείου Έσωτερικών δημοσι- ευθείσης εις τό υπ' αριθ. 64 [επ' χος Β] της 15)7)32 φύλλον της Έφημ. Κυβερνήσεως δι' ή: προκη- ρίχθη άμοιβή δραχ. 30 000 εις έκ- κείνον ή έκείνους οίαντες ήθελον άνακαλύψει και παραδώσει εις τάς αρχάς άποτελεσματικώς τό κρη- σφύγετον του ειρημένου φυγοδικου Ίωάννου Καρατζοβάλη.
Έπειδή ώς διετυπώθη ή προκει- μένη απόφασις της Έπιτροπής Δη- μοσίας Ασφαλείας Νομού Χαλι- κιδικής ή έκ δραχ. πενήντα χιλιά- δων [50 000] χρηματική άμοιβή διά τήν καταδοσιν εις τάς αρχάς του κρησφύγετου του ληστου θά καταβλήτετο εις τον καταδότην μό- νον άν έπραγματοποιείτο ή σύλλη- ψις βάσει των παρασχεθησομένων πληροφοριών του ληστου και ή πα- ράδοσις τούτου εις χείρας της δικαιο- σύνης κα ουίχι δλωσδήποιε ή έ- ξόντως εις αυτου.
Έπειδή σκόπιμον και έξυλημετι- κόν της Δημοσίας Ασφαλείας εί- ναι να άμοιβθί διά του προκηρυ- χθέντος ποσού των πενήντα χι- λιάδων δραχμών 6 μέλλον να κα- ταδώση τό κρησφύγετον του λη- στου άν έκ της τοιαύτης καταδόσε- ως ήθελεν επίτευχθί και 6 φόνος ή δλωσδήποιε έξόντως του λη- στου.
Διά ταύτη
Αβόντες υπ' όφην τάς διατάξεις του από 19)21 'Απριλίου 1924 Ν. Δ «περί συστάσεως έν έκάστω Νο- μώ Έπιτροπών Ασφαλείας» και του «Νόμου 4575 «περί χρηματι- κων άμοιβών διά τήν καταστολήν της ληστείας».
Αποφασίζομεν
Έγκρίνομεν τήν υπ' αριθ. 8 από

Δι' αναγκαστικού νόμου κοινο- ποιθέντος διά τηλεγραφικής δια- ταγής του Υπουργείου Παιδείας εις τούς γενικούς επιθεωρητάς και τούς επιθεωρητάς δημοτικής έκτα- δεύσεως, τό σχολικόν έτος 1936— 37, άρχεται από της 21ης Σεπτεμ- βρίου και ουίχι τήν 10ην Σεπτεμ- βρίου όπως άλλοτε.
Συνεπώς αι έγγραφαι και αι έ- ξετάσεις άρχονται από της 21ης Σεπτεμβρίου, όλων των σχολείων.
Έπίση: αι πιναι αι έπιβαλλό- μεναι εις τούς μαθητάς (ι.ε: 1) Παράσεις, 2) επίπληξις, 3) στέ- ρησις σχολικού αξιώματος, 4) προ- σωρινή άποβολή του σχολείου μέχρι 3 ήμερών, 5) προσωρινή άποβολή μέχρι 8 ήμερών, 6) προσωρινή ά- ποβολή, μέχρι 6 ή 6ς έτους, 7) προ- σωρινή άποβολή μέχρι ένός έτους έκ σχολείων ώρισμένη: περιοχής: ή και πάντων των σχολείων του κρά- τος, 8) διαρκής άποβολή έκ του σχολείου, 9) διαρκής άποβολή έκ των σχολείων ώρισμένη: περιοχής: και 10) διαρκής άποβολή έκ παν- των των σχολείων του κράτους.
Μαθητής φωραθείς άτιμωρίων κατά τήν γραπτήν δοκιμασίαν βα- θμολογείται διά του βαθμου και

κώς (μηδέν). Ουδείς έπαναλάβον- τά μαθήματα της ύλης τάξεω, χωρίς να καταστή άξιος προβιβα- σμού, δύναται να έγγραφη έκ τρι- του εις τό αυτό σχολείον.
Οί έλλειπώς φητήσαντες ύπό- χροϋνται να έπαναλάβουν τά μα- θήματα της αυτης τάξεως, άν οι άπουσία των έν τώ συνόλω των μαθημάτων, υπερβίνουν τας 25.
Οί μαθηταί της κατηγορίας τού- τη, έρόσαν οι άπουσία των δεν εινε πλέον των 350, ποριστέμου- πονται εις ολικήν έξέτασιν διά τον Σεπτέμβριον μόνον άν οι άπουσί- αι των όφείλωνται εις άσθένειαν.

ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοϋνται πάντες οι Διευθύν- ται και Συντάκται του Έπαρχιακού Τύπου Βορείου Έλλάδος μέλη και μη της Ένώσεως εις β' τακτικήν γενικήν συνέλευσιν τήν 20ην Σε- πτεμβρίου 1936 ήμέραν Κυριακήν καί ώραν 10 π. μ. έν τή αίθουση του ξενοδοχείου «Νέα Μητρόπο- λις» (γωνία Σαγγαίου—Πτολεμαί- ων) Θεσσαλονίκη: με θέματι: Έ- κλογή Δ. Σ. άντιλλαγί γαμωών επί επαγγελματικων ζητημάτων και λή- ψις αποφάσεως. Τά μη μέλη προη- γοιμένα: θά έγγραφωσί.

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θεωρώ υποχρέωσίν μου όλως και δημοσία εκφράσω τάς θερμας εύχαριστίας μου εις τον Διευθυντήν των Άγροτικών φυλακων Κασσάν- δρας κ. Παλιμέρην ώς και τού ύποδιευθυντά αυτων κ. κ. Κόρ- κακαν και Μαζιζον καθ' όσον κα- τά τό διάστημα της παραμονής: μου ώς καταδίκου των φυλακων με συμ- περιεφέροντο όσαν παιδί μου.
Ο εύχαριστών
ΓΕΩΡΓ ΒΑΣΙΛΑΚΗΣ
εκ Πολυγύρου

24)8)36 απόφασις της Έπιτροπής Δημοσίας Ασφαλείας Νομού Χαλ- κιδικής, τροποποιούντες ταύτην μόνον ώς πρός τάς προϋποθέσεις ύφ' άς θά καταστώσι δικαιούχοι οι μέλλοντες να καταδώσωσι εις τάς αρχάς άρχάς άποτελεσματι- κώς τό κρησφύγετον του ληστου και

Καθορίζομεν
Όπως ή προκηρυχθείσα άμοιβή έκ δραχμών (50 000) πενήντα χιλιάδων καταβ ηθί εις έκείνον ή έκείνους οίαντες ήθελον άνα- κλύψει και καταδώσει εις τούς αρχάς τό κρησφύγετον του ληστου και επίτευχθί αυτω ή σύλληψις ή 6 φόνος αυτου.
Έπειδή συντρέχει προίπτις άνυ- ρώσεως της υπ' αριθ. 587)37 της 7)7)32 ήμετέρας αποφάσεως περί προκηρυξέως άμοιβής τριάκοντα χιλιάδων (30 000) δραχμών εις έκ- κείνον ή έκείνους οίαντες ήθελον άνακαλύψει και παραδώσει εις τάς αρχάς άποτελεσματικώς, τό κρη- σφύγετον του περι αυ προκειται, όντος κατά τήν εποχήν τη. προ- κηρυξέως της άμοιβής ταύτης φυ- γοδικου

Ακυροϋμεν
την υπ' αριθ. 578)37 από 7)7)32 απόφασιν ήμων ώς πρός διά ταύτης προκηρυχθείσαν ώς άνω χρηματι- κήν άμοιβήν.
Έν Αθήναις τή 3)9)1936
Ο ύφυπουργός
Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ

ΑΘΑΝ. Γ. ΜΑΡΙΝΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΟΝ

“ΚΙΛΣΕΚΤ”

ΠΡΟΪΟΝ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΠΕΤΡΕΛΑΙΩΝ
ΣΟΚΟΥ (ΠΑΛΙΑΣ ΣΤΑΝΤΑΡ)

Αποτελεσματικώτατον
Ανώτερον πάντων
Πωλείται παρά τώ
ΝΙΚΟΛ. ΤΣΑΚΝΗ
έν Πολυγύρω
Δραχ. 60 κατ' όκάν λιανι-
κώς.
Χονδρικώς με άνάλογον έκ-
πτώσιν.

6-27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΙ, ΕΜΠΟΡΟΙ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΙ, ΑΓΡΟΤΑΙ

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΗΝ

ΧΙ ΔΙΕΘΝΗ ΕΚΘΕΣΙΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

6-27 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

